

результаті надання позичок кошти, становлять дохід кредитівки, який і спрямовується на формування фондів та нарахування відсотків згідно величини внесків її членів. Кредитна спілка об'єднує людей, які бажають допомогти один одному, і, допомагаючи іншим, вони тим самим допомагають собі. Тобто самодопомога як принцип діяльності кредитної спілки наповнюється певним фінансовим змістом. При цьому важливо, що кредитна спілка самостійно визначає свою політику, головну роль відіграє правління, яке обране членами кредитівки, хоча виключне право прийняття основних рішень належить всім її членам. За цей час накопичено значний досвід практичної діяльності, але особливості діяльності КС та загальні закономірності розвитку недостатньо вивчені. Необхідною умовою розвитку КС є впровадження прогресивних методів і моделей. Для успішного подальшого функціонування КС необхідно здійснити дослідження їх діяльності за допомогою аналізу та економіко-математичних методів, що є умовою розвитку як окремих установ, так і їх системи в цілому.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про кредитні спілки» // Законодавство України [Електронний ресурс] / Верхов. Рада України. – Електрон. дані. – К. : Верхов. Рада України, сор. 1994-2013. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2908-14/>. – Назва з екрана.
2. Бюлетень кредитних спілок України / Нац. асоц. кредит. спілок України. – № 1 (2005)- . – К. : НАКСУ, 2012. – № 2 (42). – 2012. – 116 с.
3. Бюлетень кредитних спілок України / Нац. асоц. кредит. спілок України. – № 1 (2005)- . – К. : НАКСУ, 2010. – № 2 (30). – 2010. – 98 с.

Пруднікова Л.А.

старший викладач,

Севастопольський національний технічний університет

ПРИНЦИПИ ВАЛЮТНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ БАНКУ

Валютний менеджмент в банківській діяльності – це сукупність методів аналізу, регулювання, планування та прогнозування з метою підвищення ефективності валютних операцій.

Банк, який орієнтується на освоєння нових ринків, створення філій, при цьому вирішує управлінські завдання: визначення стратегії банківської діяльності з валютних операцій; визначення організаційної діяльності банку, визначення політики управління валютної діяльності; завдання, пов'язані з мотивацією діяльності; завдання, пов'язані з контролем над діяльністю.

Головним завданням управлінської діяльності банку є розробка і координування стратегії. Кожним банком розробляється певна стратегія щодо здійснення валютної діяльності, відповідно до неї розробляється і координується :

- Оцінка середовища функціонування банку. Визначення джерел поповнення валютних ресурсів і напрямок ефективного їх розміщення;

- Постійний контроль над банківською діяльністю та виявлення сильних і слабких сторін;

- Передбачення змін у рівнях ризику банківських валютних операцій;

- Розробка рекомендацій щодо корекції обраних напрямків діяльності;

- Визначення основних напрямків ефективного маневрування валютними ресурсами;

- Розробка рекомендацій з адаптації до потреб клієнтів [1, с. 63].

На базі стратегії визначається тактика, тобто цілі та інтереси банку на короткому відрізку часу та шляхи їх досягнення. Тактика – це методи і прийоми, вибрані для виконання прийнятого рішення з досягнення поставленої мети в конкретних умовах оптимальним способом. Планування встановлює цілі та перспективи розвитку управління.

Для досягнення основної мети фінансового менеджменту в банку вирішується ряд завдань: забезпечення фінансової стійкості; оптимізація грошового обороту відповідно до вимог ліквідності та платоспроможності; максимізація прибутку; зниження фінансових ризиків.

Перші два завдання вирішуються на загальнобанківському рівні, а дві останні можуть бути розподілені за направленням діяльності банку. Таким чином, можна зробити висновок, що валютний менеджмент переслідує дві мети: максимізація прибутку за валютними операціями; зниження ризиків, що виникають при здійсненні валютних операцій.

Всі прийняті управлінські рішення повинні бути викладені в простій і доступній формі і зафіксовані в письмовому вигляді, про такі рішення необхідно інформувати всіх суб'єктів менеджменту, що працюють в цьому напрямку.

Валютний менеджмент спрямований на управління рухом ресурсів банку в іноземній валюті та відносинами, що виникають між банком і іншими суб'єктами ринку в процесі руху вказаних ресурсів, з метою поліпшення фінансового стану шляхом оптимізації структури виконуваних валютних операцій з урахуванням їх доходу та ризику і підвищення його привабливості для клієнтів і кореспондентів в процесі конкурентної боротьби.

Об'єктом валютного управління є сукупність умов здійснення валютного обороту і кругообігу вартості ресурсів і капіталу, а також рух валютних ресурсів і будь-які валютні відносини, що виникають між суб'єктами операцій з іноземною валютою при їх проведенні. Суб'єкти управління в банку представлені керівними особами валютного відділу чи управління і менеджером банку.

Основні принципи управління валютними операціями полягають в наступному: обов'язкове ліцензування будь-яких операцій з іноземною валютою; фіксація лімітів відкритої валютної позиції та дотримання нормативних вимог з позиції; встановлення банками обмінних курсів валют з урахуванням діючих вимог законодавства; зміна складу і структури проведених валютних операцій з урахуванням потреб і можливостей ринку, а також з урахуванням доходу та ризику за операціями; диверсифікація ризику з валютних операцій; модифікація здійснюваних в іноземній валюті операцій в умовах мінливої кон'юнктури банківських послуг; проведення розумної політики встановлення відсоткових ставок і тарифів з валютних операцій; жорстка регламентація і контроль проведення валютних операцій з боку НБУ і головного банку; застосування фінансових санкцій за порушення валютного законодавства (можливо навіть притягнення винних до кримінальної відповідальності).

Функції валютного менеджменту: організація валютного обігу; формування валютного портфеля банку; визначення джерел формування валютного портфеля з поділом за обсягами використання, вартістю і строками; забезпечення фінансових служб, що виконують операції з іноземною валютою, валютними інструментами; планування, аналіз, регулювання, координування, стимулювання і контроль.

Інструментами валютного менеджменту є валютні методи і валютні важелі, застосовувані українськими банками, а також правове, нормативне, інформаційне забезпечення, тобто складові валютного механізму, які створюють собою систему дії валютних важелів, що виражається в організації, плануванні і стимулюванні використання валютних ресурсів [2, с. 37].

Різноманітність інструментів управління валютними операціями обумовлює багатоваріантність менеджменту, що означає поєднання стандарту і неординарності фінансових комбінацій, гнучкість і неповторність тих чи інших способів дії в кожному окремо взятому випадку. Крім того, у зв'язку з мінливістю валютного ринку, валютної ситуації в країні в цілому і по регіону, загального стану банку і зокрема здійснення операцій з іноземною валютою менеджмент володіє ще однією важливою властивістю – динамічністю.

Валютний менеджмент, як і банківський менеджмент в цілому, може бути спрямований на підвищення ефективності як діяльності в цілому, так і окремих операцій, а також на вдосконалення валютних відносин, що мають місце при здійсненні валютних операцій.

Список використаних джерел:

1. Голубович А.Д. Валютные операции в коммерческих банках / А.Д. Голубович, М.В. Кулагин, О.М. Миримская – М.: Менатеп–информ, 2004. – 104 с.
2. Кочетков В.Н. Основы менеджмента коммерческого банка / В.Н. Кочетков – учеб. пособие. – К.: МАУП, 2003. – 72 с.

Сабірова А.Е.

аспірант,

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ОНЛАЙН-СТРАХУВАННЯ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНИЙ КАНАЛ ПРОСУВАННЯ ТА ЗБУТУ СТРАХОВИХ ПРОДУКТІВ

В умовах фінансової нестабільності та підвищення конкуренції на страховому ринку особливо актуальним стає питання розробки ефективної системи збуту і каналів просування страхових продуктів. На сьогоднішній день практично всі українські страхові компанії